

BUTLLETÍ

**de l'Associació d'Alumnes
Obrers de l'Escola Industrial
de Vilanova i Geltrú**

Publicació mensual

**Portaveu de
l'Associació**

MERCADER I FARRÁS

CONTRACTES PER A
OBRES I CONS-
TRUCCIONS

CARRER ESTUDIS, 4, 1.er
VILANOVA I GELTRÚ

PEPETA TALARN

ARTICLES PER A
TOTS ELS ESPORTS

BRODATS • TENYITS • CONFECCIONS

SANTA MARIA, 6 TELEFON 329
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

PERFECCIÓ ♦ RAPIDESA ♦ PREUS REDUITS

IMPREMTA ECONÒMICA

MAQUINÀRIA I TIPUS MODERNS

COL·LEGI, 8 I 10 : VILANOVA I GELTRÚ

URPÍ

SASTRE

CARRER SANT GREGORI, 8
VILANOVA I GELTRÚ

Butlletí de l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial de Vilanova i Geltrú

Portaveu de l'Associació ♦ ♦ ♦ Publicació mensual

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ PER ALS NO SOCIS :

Semestre . . . 1'75 Ptes.
Any 3'50 »
Número solt. 0'30 »

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Ateneu de Vilanova
i Geltrú, carrer de
Sant Pere, núm. 40

Del contingut dels treballs que es presentin per a la seva publicació, en seran responsables els seus autors.

A L'APROPAR-SE L'OBRIMENT DE CURS

COM de costum, a primers del prop-vinent mes d'octubre s'obrirà la matrícula per a les classes de nit a l'Escola Industrial.

Sabem que la joventut vilanovina, i així ho ha demostrat sempre, no necessita estimul de cap mena per a matricular-se; sab ben bé que l'ensenyament, cursant-lo amb constància, millora les condicions de l'obrer, fent-lo més apte, i fins l'enlaira de nivell intel·lectual. Sab el jovent vilanoví que acudint a l'Escola, treballa pel seu pervindre.

Mes, així i tot, nosaltres, acostant-se la data de l'inscripció, no podem passar per alt aquesta avinentesa i volem dir quatre mots que els considerem de molt interès, sobre tot, per si encara hi ha algun jove obrer que no aprofita l'ensenyament de l'Escola.

Per a continuar el prestigi conquerit per la nostra estimada institució docent, és precis que tots els joves, sigui quin sigui el seu ofici, es matriculin i assisteixin a les classes teòriques i pràctiques que en l'Escola funcionen. Han de pensar que el perfeccionament, dins del seu ofici o especialitat, no s'adquireix a la fàbrica, ni a l'obrador, ni al taller, ni en cap treball. En aquests llocs, el temps s'ha d'esmerçar en fer feina productiva, és a dir, que el treballador dongui en la seva tasca el major rendiment, i no sempre la quantitat de feina, degut a la manca de preparació i de coneixements teòrics, està en relació amb la qualitat de lo que s'ha produït. Està clar que hi ha cassos excepcionals, però aquests no es poden tenir en compte, perquè ben analitzat veuríem, o que és degut a un veritable esforç individual o bé que la rutina hi juga un paper molt important.

Si els vilanovins estimen l'Escola com ella mereix i els nostres consocis volen ésser dignes continuadors d'aquell estol d'alumnes i ex-alumnes obrers que l'han enaltida, han de procurar que el nombre de matriculats sigui lo més crescut possible i, a la vegada, cursar els estudis amb amor, per tal de poguer

tornar a celebrar aquelles exposicions de treballs que mereixien les lloances de tothom.

Es precis, també, esvaïr l'atmosfera, afortunadament equivocada, de que el jovent, descuidant lo més essencial, que és l'instrucció, o deixant de banda altres problemes transcendents, en els quals hauria de fixar la seva atenció, solsament pensa en l'esport. Aquestes apreciacions, no poden ésser mai dirigides a la nostra actuació. La tasca de cultura integral que realitzem ens lliura de les censures més o menys interessades que poguessin dirigir-nos. L'opinió és el nostre millor jutge, i la nostra consciència ens diu que l'obra que vàrem començar amb entusiasme i que amb entusiasme anem seguint, és obra progressiva, obra sana, obra de redempció.

Amb tot, que no pugui dir-se que l'Associació descuida el recomenar a la joventut vilanovina i als nostres associats, que es matriculin, per a treure dels estudis de l'Escola el màxim aprofitament. Es una obligació que la nostra entitat se la ha imposada des de que existeix, i per al curs vinent, la considera un deure sagrat, per a poguer demostrar, fent que la matrícula sigui lo més nombrosa possible, que l'Escola de Vilanova no ha de desaparèixer ni ha de restringir-se el seu ensenyament. La joventut vilanovina omplint les llistes d'alumnes; la força de les nostres raons en defensa de l'Escola i el brillant història d'aquesta, han d'aconseguir, no solsament la continuació de l'ensenyament oficial tal com ara està establert, sinó també que el Govern concedeixi les beques que per a fills d'obers tenim sol·licitades.

Al mateix temps, recomanem als que vulguin seguir ensenyances oficials, que es matriculin i que la seva assistència a classe sigui constant, cursant les assignatures amb tota la bona voluntat de que són capaços, per a que no hi hagi el pretext de dir que l'Escola de Vilanova té pocs alumnes i, además, encara no assisteixen a classe.

Tant els alumnes oficials com els obrers, havem de procurar enaltir la nostra estimada Escola, i l'Associació, per amor a la nostra vila, per fer obra de cultura i per companyerisme, seguirà fent els treballs necessaris per a que continuïn els peritatges. I l'any 1925, al realitzar l'Associació, si força major no ho impedeix, l'excursió projectada a Paris, el Creusot i Versalles, podrà proclamar ben dignament i ben alt, davant dels estrangers, que els obrers que van a cercar nous horitzons a la seva instrucció, estan agrupats a l'ombra de la primera Escola d'Ensenyament Industrial d'Espanya.

V. V.

.....

Conferència important. — Estan fent-se els treballs d'organització d'una gran conferència per a l'inauguració del curs 1924-25.

L'acte tindrà lloc en un teatre, probablement la segona quinzena del vinent octubre, i disertarà un conegut i prestigiós conferenciant, el qual parlarà sobre els darrers avenços de la radiotelefonía i radiotelefotografía i de les més recents observacions astronòmiques que s'han fet sobre el planeta Marte.

EL ACETILENO

INTRODUCCIÓN

Unidad de calor.—La cantidad de calor necesaria para calentar 1 gramo de agua de 0 a 1° C., es la unidad empleada científicamente para el cálculo del calor absorbido o desprendido. Esta unidad es denominada pequeña caloría (cal.).

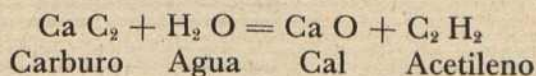
Berthelot y otros, emplean una unidad mil veces mayor denominada con el nombre de gran caloría o caloría grande (cal.).

Ostwald, al contrario, recomienda como unidad del calor (K) la cantidad de calor que es necesaria para elevar el calor de 1 gramo de agua de 0° a 100. La unidad de calor K es igual a 100 cal., siendo cien veces mayor que el calor específico del agua entre 15° y 18°.

Para las necesidades técnicas se ha elegido como unidad, en lugar de 1 gramo, 1 kilogramo de agua, y como las determinaciones del poder calorífico son prácticamente efectuadas entre 15° y 20°, la caloría técnica o sea la unidad técnica del calor es para los usos en cuestión, la cantidad de calor necesaria para elevar la temperatura de 1 kilogramo de agua tomada a 15° C o a 20° C en 1° C; una reducción a la unidad científica (agua de 0 a 1°) es apenas necesaria.

En el presente artículo, a continuación emplearemos la unidad de calor o caloría técnica que designaremos abreviadamente por W.

El acetileno. — El gas acetileno, C₂ H₂ se obtiene, industrialmente, por la reacción del agua sobre el carburo de calcio :

El acetileno es un gas que ha adquirido una gran importancia empleado como alumbrado, siendo eminentemente apropiado para la calefacción y la producción de fuerza motriz.

La potencia calorífica del acetileno, calculada de los calores de combustión de los dos átomos de carbono y de los dos volúmenes de hidrógeno que componen su molécula y del calor desprendido por la descomposición de la molécula C₂ H₂ es igual por 1 kilogramo a 1243 w. y por 1 m³ a 14797 w. (calorías técnicas).

Varios experimentos efectuados por el eminente físico alemán F. Fischer, con el obús calorimétrico, han dado por resultado medio, como potencia calorífica, 14029 w. por 1 m³ de gas.

La potencia calorífica del acetileno es, pues, poco más o menos, 2,5 veces mayor que la potencia calorífica del gas rico (o del alumbrado).

A pesar de todo, el acetileno es poco empleado aún en la calefacción industrial; se utiliza, sin embargo, con muy buen resultado, para la soldadura autógena, habiéndose ensayado, con buen éxito, en la calefacción de las cocinas en sustitución del gas rico, y en los laboratorios, para la obtención de altas temperaturas, ya que quemando un volumen de acetileno con un volumen igual de

oxígeno, puede obtenerse la temperatura de 3000° C, según lo confirman los experimentos de Le Chatelier.

Pero donde sobre todo puede ser la aplicación del acetileno de una importancia incalculable, es en los motores a gas, ya que según el mismo Le Chatelier, la temperatura de inflamación de dicho gas es muy baja, teniendo su llama de propagación muy grande.

Además el acetileno produce con el aire mezclas que son muy explosivas; condición esta última, junto con las anteriormente enumeradas, muy favorables para el empleo de dicho gas, como motor.

F. SERRANO

DESPRÉS DEL "TROFEU GERMANOR"

«Luis Bonet Amigó. — Particular. — Zaraus, 6 agost 1924. — Senyor President de l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial (Secció de Foot-Ball). — Molt distingit senyor: Em plau acusar rebut de sa volguda lletra, que vaig rebre pocs moments abans de sortir de Tarragona. Per això li prego em perdoni la meua tardança en contestar. — El «Trofeu Germanor» no pod passar enguany en possessió del Club de sa digna presidència, ja que el guanyador del mateix ha sigut el «Club Deportivo Sitgetà», puix és el Club que ha obtingut el major nombre de punts. — Segons em va dir en González, ja havia ell assabentat a vostés que el «Club Gimnàstic» va cedir els punts al «Sitgetà» abans de jugar el partit de Sitges, degut a presentar en Llaó que no estava inscrit pel «Trofeu». Donat el resultat que va fer el «Sitges» al nostre camp, volíem donar l'impressió de que el «Gimnàstic» complet podia guanyar-lo, i, per tant, era exposat presentar l'equip amb el porter del reserva. Com de cap manera podíem aspirar a guanyar el «Trofeu», majorment havent també cedit els punts a vostés, no ens feia res cedir els punts per endavant, però jugar amb les majors probabilitats de guanyar. — Espero que vostés es feren càrrec, i sentint molt de ma part no poguer-los felicitar com a guanyadors, ho faig per l'esplèndit resultat obtingut, i els hi desitjo noves victòries i prosperitats per al seu Club. — Molt atentament el saluda, LL. BONET.»

ES una veritable llàstima, que el senyor Bonet i el «Club Gimnàstic», per a dir-nos que aquest any el «Trofeu» no podrà ésser per a nosaltres, tot i confessant que al fi i al cap som els seus guanyadors, fundin la seva decisió en argument tan pobre com el de fer constar que si el «Sitgetà» havia alcançat un punt més que nosaltres, era perquè el «Gimnàstic» n'hi havia cedit dos.

Francament, nosaltres, al començar aquest torneig, no podíem pas concebir que si noblement triomfàvem, enderroqués el nostre triomf l'egoïsme i la falta de delicadesa d'un altre club, i menys encara que aquest fos precisament el «Gimnàstic» de Tarragona.

La lletra del senyor Bonet, ben clar ho diu: «...el «Club Gimnàstic» va cedir els punts al «Sitgetà», abans de jugar el partit de Sitges, degut a presentar a en Llaó, que no estava inscrit pel «Trofeu». Donat el resultat que va fer el «Sitges» al nostre camp, volíem donar la impressió de que el «Gimnàstic» complet podia guanyar-lo, i, per tant, era exposat presentar l'equip amb el porter del reserva.»

Naturalment, la cosa és lògica; jugant amb el porter del reserva i perdent, el «Club Gimnàstic» s'hauria perjudicat molt, *moralment*, i no va vacil·lar pas

en sacrificar els interessos d'un altre club, per a demostrar que ell era superior al «Sitgetà».

Tanta era l'impaciència que tenia el «Gimnàstic» per a lluir els nous elements, que havia de fer-ho precisament en aquest partit, del resultat del qual en depenien els interessos d'altres clubs? Tan gran hauria sigut la pèrdua del «Gimnàstic», si l'hagués vençut el «Sitgetà»?

No; el «Gimnàstic» no hi hauria perdut res, car si en el partit hagués sortit guanyador el «Sitgetà», la seva classificació en el torneig no hauria variat, comparada amb la d'ara, i si hagués vençut ell, lo qual no depenia pas del porter, haurien merescut el nostre aplaudiment.

Ara, ni ens cap la satisfacció de poguer felicitar al «Sitgetà», ni la d'aplaudir al «Gimnàstic» per la seva victòria sobre el club de Sitges.

Aquesta cessió de punts, arma de dos fils empleada pel «Gimnàstic», converteix en ironia el nom del «Trofeu Germanor».

Altres ocasions tenia l'esmentat club per a demostrar la seva superioritat sobre el «Sitgetà» sense perjudicar a ningú; i no obstant, en el darrer partit celebrat a la població veïna amb motiu de la Festa Major, el «Sitgetà» va obtindre l'empat.

* * *

No volem pas passar sense aclarir un punt de la lletra del senyor Bonet, el qual ens permetrà el nostre atreviment al rectificar-lo; per a no allargar l'assumpte, ens limitarem a fer-ho en quatre mots.

Comet un error el senyor Bonet, al dir en la seva lletra, referint-se al «Gimnàstic», que «...de cap manera podem aspirar a guanyar el «Trofeu», majorment havent també cedit els punts a vostès», car en el partit a que ell al·ludeix, no hi hagué tal cessió, sinó que retirant-se el «Gimnàstic» del camp, els punts corresponien de dret a l'Associació, sense necessitat de que el «Gimnàstic» els hi cedís.

Ens trobem nosaltres amb el «Sitgetà», en circumstàncies molt semblants, i no obstant no havem fet mai ús de l'expressió «cessió de punts», per a manifestar que el «Sitgetà» havia guanyat de dret el partit.

* * *

Si no es presenta res de nou, donem per acabat l'assumpte, ja enutjós, del «Trofeu Germanor».

El record que ell ens deixa no és pas del tot grat, car a la vegada que decepcions crudels, ens ha portat al rompiment, i no per culpa nostra, amb amistats que creïem ben sinceres.

Ell no obstant, ens ha donat ocasió de demostrar lo que val l'Associació d'Alumnes i la nostra noblesa, lo mateix sobre el camp de joc que en els afers directius, i després de tot, si no podem exposar al públic el trofeu material, ben escrit quedarà en la memòria de tots, del públic, del donador i del que el detenta, que el l·legítim, el legal guanyador del «Trofeu Germanor», any 1923-24, és l'Associació d'Alumnes Obrers.

EL FUNICULAR DE GELIDA

SEGUINT sempre una marxa ascendent en el progrés de l'Humanitat, la nostra regió, des d'antiquíssims temps, ja es donà a conèixer arreu de les parts del món, pel seu elevat grau en els perfeccionaments a cada hù dels nombrosos treballs que continuament han sortit de la diversitat de branques de les seves manufactures; però a partir dels principis del segle passat, el segle d'or dels avenços de la tècnica a l'indústria, ha anat assimilant, un darre- ra l'altre, els coneixements indispensables i necessaris, per a trobar avui un re- sultat de gran eficiència no solsament en igualtat amb l'estranger, sinó a ve- gades sobrepujar en qualitat o gust, punt aquest que sovint podem bandejar molt per demunt, degut principalment a l'encert guidor de l'esperit treballa- dor i selecte, patrimoni hereditari dels nostres operaris, que fa que llurs mans, en tota classe d'afer, es moguin amb envejable habilitat.

No entrarem pas al camp de les Belles Arts, quins fruits són assaborits a to- tes les taules de l'intellectualitat forana, com tampoc al d'indústries químiques i textils, els productes de les quals entren dins els mercats mundials, però farem parada en l'indústria metalúrgica.

Si tinguéssim de posar en sèrie, formant una llista, les cases que han fet llum amb alguna modificació en màquines o aparells elèctrics i mecànics, seria ina- cable. Deixaré apart aquestes i passaré al capdevant, la que en totes les seves obres s'hi veu aquell segell d'originalitat que la fa apte per a col·locar-se al cos- tat de les de més anomenada tradicional, estrangeres. Aquesta casa constructora és la Societat «La Maquinista Terrestre y Marítima», de Barcelona. No obstant ésser ja reconeguda de tothom la seva importància industrial, apuntaré una de les construccions de les moltes que han assolit renom: la de les locomotores de servei en el ferrocarril de M. S. A. Ademés d'ésser l'admiració dels intel·ligents en material ferroviari, elles motiven la vinguda a la nostra terra, per a copiar- ne uns, altres a estudiar-les, de molts tècnics i obrers de les més poderoses cases competents d'Alemanya, França i Anglaterra.

Una segona societat constructora ha portat a cap una obra genuinament simpàtica, lo que ens provarà altra volta com ben bé podem confondre'ns amb l'estranger. Es el Funicular de Gelida, que prompte, cas de no haver-hi di- ficultats insospitades, serà posat en moviment.

A Espanya s'hi troben al dia d'avui sis funiculars, corresponent-ne ja a la terra catalana, quatre. Aquest nou funicular tindrà, doncs, el número setè en el lloc dels instal·lats, i serà l'únic que no haurà la finalitat de dar millors comoditats als aficionats a les excursions, ni la d'augmentar el nombre de peregrins a tal o qual monestir. La seva construcció s'ha fet amb la lloable idea de donar més faci- litats: primer, als obrers que han de baixar i pujar dels treballs quatre vegades cada dia, caminant pel costós i llarg camí que uneix les fàbriques amb el poble, i segon, als viatgers que tenen necessitat de pujar des de l'estació al mateix poble.

La recollida dels capdals per a portar-la a terme, es feu amb la constitució d'una societat integrada quasi tota ella per elements de la mateixa població de

Gelida, dotats d'un temperament emprenedor i aimants del modernisme tractant-se d'empreses de transport.

Tot el material ha sigut calculat i construït a Barcelona, en els tallers i oficines de la Societat Construccions Electro-Mecàniques de J. de Miquel i C.^a.

Gelida, pintoresca població de la ribera del Noia, d'aigües bones i abundoses, és un gran lloc d'estiueig. Està localitzada dalt d'una muntanya i a 200 metres sobre el nivell del mar. Es comunica amb les poblacions de la xarxa del ferrocarril de Barcelona a Tarragona, per Vilafranca; amb l'ajuda de la carretera bastant pesada de pujar, que posa en comunicació l'estació amb el poble, havent-hi entre ells un desnivell de 100 metres. Les tartanes al servei dels passatgers estan per pujar aquests 100 metres més de 20 minuts. Té fàbriques de paper, trobant-se, igualment com l'estació, al fons de la muntanya.

Vist l'interés que han de tenir els gelidencs pel prompte acabament de les obres del seu funicular, descriuré algunes particularitats, basant-me en les consideracions que el Director enginyer de la Societat Anònima Funicular de Gelida, feu per a ajuntar les divergències que sorgiren entre els socis, al referir-se si seria més pràctic un funicular o un tramvia elèctric.

En el funicular, el trajecte a seguir és quasi una línia recta; en contra, el tramvia havia de seguir les zigues-zagues de la carretera, fent vida comú amb les tartanes, carros, bestiar i persones que anessin i tornessin, passessin i atravessessin, essent tot això un perill continu ple d'incomoditats. No serà pas així amb el funicular, que té la via solsament transitable per a ell.

La força motriu gastada en el tramvia és molt més gran que en la del funicular. En el primer, cada cotxe necessita tota una enorme quantitat d'energia, car el seu moviment es fa contrarrestant l'adherència de les rodes amb el carril, al menys a les pujades. En el funicular, per si sol, ja hi ha equilibri, entre els dos cotxes, requerint una petita energia per a trencar aquest equilibri, encara que siga en les pitjors circumstàncies, que és quan el cotxe que baixa va buid i el que ascendeix va ple.

Altres aventatges podriem citar del funicular, com la que essent més curt, és a l'ensem més econòmic de tiratge de via, i menys despeses de conservació, però la següent comparació

	<u>Cotxes</u>	<u>Passatgers</u>	<u>Viatge d'anada i tornada</u>	<u>Passatgers hora</u>
Funicular	2	120	6 minuts	1200
Tramvia	3	240	20 »	700

mostra per últim la superioritat del funicular sobre el tramvia en aquest cas.

Aprobat aquest criteri, mancava fer un trapat raonable, fent-ho de la següent forma. Primerament, una pendent de 8,8 per 100 que arriba fins quasi la meitat del trajecte, és seguida d'altra de 12,08 que ocupa, tot el desviador central traçat amb un radi de 300 metres, amb 180 metres més amunt encara, i per últim els 220 metres restants són salvats per una línia formant paràbola, per finir en una pendent de 22.5 per 100.

Al calcular la paràbola es tingué compte de que la fletxa no fos major que la que permet la tensió del cable, essent marcats tots els seus punts amb la fórmula $y = r_0X + \frac{r-r_0}{2 \times L} X^2$ en la qual r_0 i r són les pendent inicials i finals.

L , la projecció horitzontal de l'arc de la paràbola. El desnivell total és 103 metres, de l'estació inferior a l'estació motriu superior, empleant un recorregut de 860 metres, en una sola direcció, per a salvar-lo.

Tot el funicular es mou, forçat per un electre-motor de 60 HP. que roda a 720 voltes per minut. Essent necessari una gran reducció en la politxa motriu on s'hi enrotlla el cable tractor, es feu amb dos reduccions, la primera, dentada amb dents *chewrons* o de forma V de mòdul 14; la segona ho és amb dents rectes de mòdul 36. La politxa motriu té un diàmetre de 3,57 metres, ademés n'hi ha un altra de 3 metres, que ajuda a la primera a que el cable tinga més superfície de contacte, ja que estant tot ell engrassat, seria fàcil que llisqués si la superfície fos petita.

De tant en tant, al llarg de la via, es troben politxes sostenidores del cable, el diàmetre de les quals és de 200 mil·límetres. N'hi han de dues classes, d'eixos rectes, simètriques, i d'eixos inclinats, asimètriques, estant posades aquestes últimes al desviador central per a evitar que caigui el cable.

On el treball és de més enginy, és en els dos frens: un de mà i altre automàtic a cada cotxe, funcionant l'automàtic en el cas de rompre's el cable tractor. L'aventatge d'aquest fre sobre altres existents, és que pod aplicar-se a qualsevol perfil de carril, senzillament amb una lleugera modificació en cada cas.

Que el funicular serà un èxit, així ho esperem, que bè s'ho mereix la població de Gelida, pel seu esforç fet al fugir del rutinarisme i posar part dels cabals en prò d'un dels darrers avenços de la tracció fets per l'enginyeria, i donant-se la raresa d'haver-hi en els dies presents una veritable febra de funicular i cables aeris, no ens sorprendrà ja, que el mateix taller que ens porta avui el funicular en construeixi algun altre, omplenant d'aquesta faisó la manca de serveis ràpids de transport que es ve notant a la nostra terra des d'alguns anys ençà.

FRANVISA

SECCIÓ ESPORTIVA

EL NOSTRE PRIMER EQUIP

NO poden ésser més falaguers els resultats obtinguts per aquest voluntariós primer equip en la temporada que acaba de finir (1 de setembre de 1923 a 1 de setembre de 1924).

Ha jugat durant la mateixa partits en nombre de 48, corresponent-ne 8 al tan discutit «Trofeu Germanor», del qual és legal guanyador, i que no cal fer cap comentari sobre els equips que hi han pres part per ésser prou coneguts; dels 8 partits, n'ha guanyat 6, empatat 1 i perdut 1, amb un total de 16 gols a

favor per 7 en contra. Els gols han sigut marcats, en aquest torneig, per Olaria, 1; Borrell, 1; Escardó, 1; Marqués, 1; Contreras, 1; Galcerán, 2; Gálvez, 3 (1 *free-kick*); Ferran Rodríguez, 6 (2 de *penalty* i 1 de *free-kick*).

D'amistosos n'ha jugat 32 en el nostre camp i 8 a fora, donant en total els següents resultats: 22 de guanyats; 4 d'empatats, i 14 de perduts; amb un total de 80 gols a favor per 51 en contra. Els gols han sigut marcats per Albet, 1; Pla, 1; Roca, 1; Gálvez, 1; Frangioni, 2; Rivero, 2 (1 de *penalty*); Bertrán, 2; Borrell, 3; Galcerán, 4; Marqués, 5; Olaria, 9; Vives, 12 (1 de *penalty*); Escardó, 17; Ferran Rodríguez, 18 (6 de *penalty*), i els dos restants han sigut marcats pels defenses contraris. Cal fer esment de que en Ferran Rodríguez en un sol partit marcà 4 gols.

En els partits amistosos s'ha jugat quatre copes en altres tants partits, perdent-ne un tan sols per la mínima diferència, 1 a 0, el segon de la «Copa Montgrós», a Vilafranca, amb l'equip del mateix nom, la qual quedà en la seva possessió, per haver guanyat l'altre partit en el nostre camp per 2 a 1. Les copes guanyades ho són: amb el reserva del «Terrassa F. C.», per 2 a 1, la «Copa Jaumet»; amb el «S. C. Hospitalenc», per 2 a 0, la «Copa Empleats Pirelli», i amb l'«Ateneu Igualadí», per 2 a 1, el segon any de la «Copa Carulla».

Entre els equips guanyats pel nostre i en el nostre camp, hi figuren el «Reus Deportiu», campió de Catalunya de segona categoria de l'any passat i d'en guany (avui perteneix al Grup B de primera), vençut per 2 a 1; el «Vilafranca F. C.», per 4 a 0; el «C. D. Sitgetà», per 2 a 1; el «Poble Nou F. C.», per 2 a 1; el «Catalònia S. C.», de Sant Sadurní, per 4 a 1; el ja anomenat «S. C. Hospitalenc», del Grup de Promoció, per 2 a 0, i l'«Ateneu Igualadí», per 8 a 0, equip amb el qual s'hi ha obtingut el resultat favorable més alt. Ademés, ha empatat a 1 gol amb el «Santfeliuenc F. C.», del Grup de Promoció, i amb el primer equip complet del «C. D. Júpiter», del Grup B de primera categoria, a 1 gol també. Han passat pel camp de l'Associació, emportant-se'n la victòria, els primers equips «Poble Nou F. C.», del Grup de Promoció, per dugues vegades, la primera per 3 a 0 i la segona per 2 a 0, únic equip que en el nostre propi camp no ens ha permès salvar l'honor; el «Vilassar F. C.», que obtingué el resultat de 5 a 1, veritable *debaclé* per l'equip de l'Associació; el «Gràcia S. C.», del Grup B de primera categoria, classificat en segon lloc, el qual avui perteneix al Grup A, que guanyà per 3 a 1, i darrerament l'«Iluro S. C.», de Mataró, finalista dos anys seguits del campionat de Catalunya de segona categoria, ingressat aquest any al Grup B de primera, que quedà guanyador per 2 gols a 1.

Els partits jugats en camps forans ho són amb el «Regional F. C.», de Palma de Mallorca; «Vilafranca F. C.»; «C. D. Sitgetà»; «Valls Deportiu» i «U. S. Torredembarra».

Resumint tot lo esmentat, resulta que amb els 48 partits jugats aquesta temporada, comptant els del torneig «Trofeu Germanor», n'ha guanyat 28, empatat 5 i perdut 15; amb un total de 96 gols a favor per 58 en contra.

Amb tot, els resultats obtinguts la passada temporada, en que va començar-se a jugar en l'actual camp, no desmereixen pas gens dels d'aquesta, i donen

aquests, amb 28 partits jugats, els resultats següents: Guanyats, 14; empatats, 4, i perduts, 10; amb un total de 73 gols a favor per 47 en contra. Els premis jugats, foren: cinc copes i onze medalles, guanyant únicament la «Copa Esteves» amb el reserva del «Martinenc F. C.», per 5 a 1; perdent el primer any de la «Copa Carulla», amb l'«Ateneu Igualadí», per 3 a 2; la «Copa Montgrós» i la «Copa Ajuntament de Ribas», amb el «Vilafranca F. C.», per 2 a 1 i 3 a 2, respectivament; les onze medalles amb el reserva del «C. D. Europa», per 3 a 1, i quedant empatats a 2 gols amb el reserva del «Terrassa F. C.», lluitant per la possessió de la «Copa Jaumet».

Entre els equips que passaren per nostre camp, cal esmentar el «Catalònia S. C.», de Sant Sadurní, el qual guanyà per 3 a 1, essent aquell partit el primer que es jugà en el nostre camp; el «Catalunya de les Corts», de Barcelona, que guanyà per 4 a 2; els ja esmentats reserva del «C. D. Europa» i «Ateneu Igualadí», i el reserva del «F. C. Barcelona», en que sortiren victorioses les hostes blau-vermell, per 4 a 1. Entre les victòries hi comptem les de l'«Atlètic Vallenc» i «Joventud Nacionalista d'Igualada», per 7 a 0 cada una; el reserva de l'«Avenç del Sport» i el «Catalunya F. C.», de Martorell, per 3 a 0 els dos; havent empatat amb el «Foment F. C.», de Molins de Rei, i amb el «C. D. Sitgetà» a 1 gol al seu camp de la Ribera.

Comptant, doncs, els resultats obtinguts des del primer partit, arribem a la conclusió de que el primer equip de l'Associació d'Alumnes Obrers ha jugat 76 partits, havent-ne guanyat 42, perdut 25 i empatat 9; amb un total de 169 gols a favor per 105 en contra.

I per a acabar, sols desitjo a aquest voluntariós primer equip, honra i orgull de l'esport vilanoví, que continui la tasca empresa amb més ardidesa que mai, salvant tota mena d'obstacles i dificultats que se li oposin, fent tot lo bonament i humana possible, com fins ara ha vingut fent.

P. A. X.

HOMENATGE A GUIMERÀ

HOMENATGE i ben digne del poeta, fou el que el poble de Vilanova va retre el dia 9 del corrent a l'excels Guimerà, digne, no solsament per l'èxit material que va obtindre, sinó per l'èxit purament artístic que assoliren els diversos elements que hi prengueren part.

L'obra escullida per a base de la vetllada fou precisament *Terra Baixa*, la creació capdal del mestre desaparegut. I certament no podia fer-se millor elecció, perquè en Guimerà de *Terra Baixa*, encar que el mateix Guimerà de *Judiht de Welp*, *Gala Placidia* i altres, era l'autor en el cim, l'autor que abarcava des de la tragèdia històrica fins el drama real arrencat de la vida. I dintre l'ànima de *Terra Baixa* hi ha el drama real i el símbol, perquè aquesta obra, és un veritable símbol posat com a esperit d'un drama de costums, per una mà mes-

tra com la del gloriós dramaturg. En *Manelic* és una alenada d'aire pur que baixa de les cimes eternament nevades, on el cor dels homes és tan ample com l'immensitat del panorama que s'ovira, i amb la seva puresa i ingenuïtat, no pod capir que la corrupció dels homes de la Terra Baixa, arribi fins a fer-los-hi acotar el cap com a vils esclaus davant de l'amo, encara que aquest passi per sobre la seva honra. En *Manelic*, mata al llop, mata a la fera, perquè li aniquilava les seves ovelles, i en *Manelic* es revolta contra el *Sebastià* i esdevé la tràgica mort d'aquest, perquè trossejava el seu honor. No, perquè és l'amo, perquè és el que proporciona el pa ja ben amarat de suor, en *Manelic*, no fa els ulls grossos com els homes de la Terra Baixa! Ell veu en el *Sebastià* al llop, i l'extermina... El cor de l'home dels cims on són eternes les neus i el silenci, és tan gran, que s'hi perden en la seva immensitat les ruindats i els prejudicis de la Terra Baixa, i tot el passat de la *Marta* queda esborrat amb el petó d'immens amor que li fa boi dient-li, apassionat, que ja ningú, ni en el cel ni en la terra, l'arrencaria dels seus braços.

Anem cap al cim, fugim on no hi arribin les misèries de la Terra Baixa! Oh la força de la puresa i de l'ingenuïtat, que sab perdonar i estimar!

L'esmentada obra fou molt ben interpretada pels aficionats de les diferents societats de nostra vila, comptant amb el valuós apoi de les conegudes actrius senyores Mestres i Vendrell. Així ens plau fer-ho constar, sense afegir-hi res més, car prou que n'ha parlat, abans que nosaltres, la premsa local.

Després de la representació de *Terra Baixa*, el Sr. Figueras, de la Comissió Organitzadora, va llegir una ben escrita i documentada apologia de dit drama, executant, a continuació, els «Amics de la Musica», amb admirable encert, dues composicions. Ens cap l'honor de felicitar al mestre Sr. Montserrat per la seva obra *Meditació del Poeta*, estrenada en la vetllada que ressenyem i molt justament aplaudida.

Com a complement de la vetllada, la senyora Mestres i els senyors Cumeillas, Mateu i Ventosa, recitaren belles poesies del malaguanyat poeta.

La festa, doncs, fou ben digne del Mestre i de Vilanova, que ja altres vegades li havia demostrat l'afecte que per ell sentia.

Els organitzadors i els diferents elements que hi van pendre part, sentiren ja la nit de l'acte els aplaudiments amb els quals el públic premiava la seva tasca; rebin ara els nostres més sincers.

E. M.

ADVERTIMENTS

Qualsevolga deficiència que els nostres consocis observin en la repartició del BUTLLETÍ, els hi agraïrem donguin avis al Conserge de la societat, i serà ben aviat esmenada.

La Junta també es plau en assabentar que s'ha subscrit a noves revistes tècniques professionals, de molta utilitat per als associats.

SECCIÓ OFICIAL

EXCURSIÓ

Seguint la tasca de cultura integral que ve desenrotllant l'Associació, la Junta ha organitzat, per al dia 5 del prop-vinent mes d'octubre, una excursió per a visitar les obres de l'Estany del Foix i la fàbrica de ciments i cals hidràulica «Freixa, S. A.», dels Monjos.

Tots els socis que vulguin pendre part a l'excursió, podran inscriure's els dies 24 i 25 del mes en curs i els dies 1, 2 i 3 d'octubre, de nou a deu de la vetlla, a l'Ateneu. També estarà oberta l'inscripció, el diumenge, dia 28 del present, de deu a dotze del matí. El preu és de 3 pessetes per a despeses de viatge.

L'ordre de l'excursió serà el següent: Sortida, en autobús, de l'Ateneu, a les set en punt del matí, per a visitar l'Estany del Foix, en els voltants del qual s'esmorzarà. A les nou es tornarà a emprendre el viatge en direcció als Monjos, per a visitar la fàbrica esmentada. El retorn a Vilanova serà a les dotze del mig dia.

La Junta

NOTICIARI

A primers del mes d'octubre deuen obrir-se les classes de nit a l'Ateneu.

Esperem que, com altres anys, serà nombrosa la matrícula del nostre volgut centre cultural, que en la seva tradicional tasca d'ensenyament, ha tret de la foscor de l'analfabetisme a bon nombre de joves vilanovins i d'altres que sense ser-ho, tenen la residència en aquesta vila.

= El dia 28 del passat mes d'agost, i després de llargs sofriments, morí la senyora donya Carme Temprano, volguda esposa del nostre estimat consoci En Josep Ferrer i germana política del nostre bon amic, el Secretari de la Secció Esportiva, En Fermí Virella.

L'acte de l'enterro, en el qual va associar-se nombrosa concurrència, va palesar la pena produïda per la defunció de l'esmentada senyora, que va pagar el seu tribut a la mare Terra, per a donar la vida a un altre ésser, que dissortadament tampoc va poder salvar-se. Els recursos de la Ciència, empleats fins els darrers moments, no van ésser prou per a arrebatat de la Mort aquell cos ple de joventut. La difunta comptava 26 anys.

Rebin els esmentats amics i les seves famílies, l'expressió del nostre pregon sentiment.

= Dins el mes en curs començaran a construir-se en el nostre Camp d'Esports, en la part que ha d'ésser sota-tribuna, vàries dependències en les quals s'instal·laran els serveis dels equipiers; per a l'àrbitre; secretaria, i altres per a major comoditat del públic.

Fàbrica de serrar
de

Salvador Ventosa

Padua, 39 i 41 : VILANOVA I GELTRÚ

Dipòsit de fustes

Embalatges de totes classes

Serradures a 2'50 pessetes el sac

Es porten a domicili

Taller de lampisteria
i electricitat

de

Jaume Viñals

Instal·lacions de totes classes
de motors elèctrics,
llum, aigua, gas, etc.

Magatzem de vidres de totes classes.
Especialitat en vidres de color.

Gran assortit en llunes de cristall,
platejades, llises i biselades.

VENDES A L' ENGRÓS
I AL DETALL

Plaça Sant Pere, 39

Vilanova i Geltrú

Camp d'Esports de l'Associació

Diumenge, 12 octubre de 1924

Primer equip complet del

Foment F. C.

de Molins de Rei

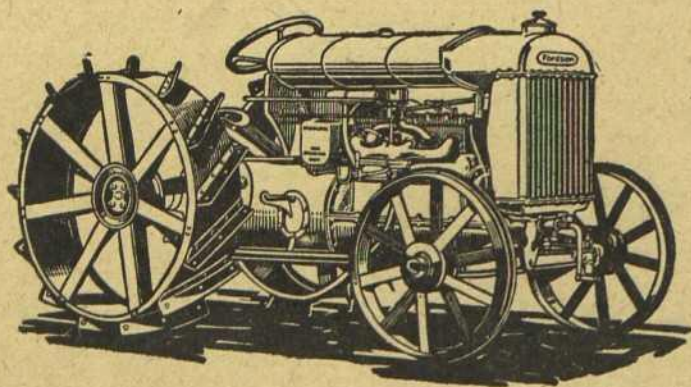
Talleres CABA

Agente Oficial de la

"FORD MOTOR COMPANY S. A. E."

Lincoln *Ford* Fordson

AUTOS - CAMIONES - TRACTORES

Stock de piezas de recambio.

Carga de acumuladores.

Gasolina, aceites y grasas.

VILLANUEVA Y GELTRU

Art. 17.º Cada año, en el mes de enero, en Junta General ordinaria, se renovará la mitad de la Junta Directiva, debiendo actuar cada individuo dos años.

Cuando se trate de renovación parcial de juntas que hayan sido elegidas en pleno al primer año de actuación, deberá sortearse los individuos que deben ser salientes.

Art. 18.º Si durante el año ocurrieren vacantes en la Junta Directiva en número igual o mayor a la tercera parte de sus componentes, deberán cubrirse en Junta General extraordinaria.

Art. 19.º Para que los socios puedan ser electores y elegidos, deberán pertenecer a la clasificación de residentes.

Art. 20.º La Junta Directiva elegida de acuerdo con las reglas fijadas en los artículos anteriores, deberá posesionarse de su cargo en el mes de febrero, destinando su primera sesión a la distribución de cargos, que se hará por votación secreta si así lo solicita uno de los individuos.

Art. 21.º Corresponde a la Junta Directiva :

a) Autorizar todos los actos que se celebren en el local social y los que fuera del mismo se organicen en nombre de la Asociación.

b) Aprobar los proyectos de las ponencias y sus reglamentos.

c) Convocar las Juntas Generales ordinarias y extraordinarias.

ESTATUTOS REFORMADOS

DE LA

ASOCIACIÓN DE ALUMNOS OBREROS DE LA ESCUELA INDUSTRIAL

DE

VILLANUEVA Y GELTRÚ

IMPRENTA ECONÓMICA
CALLE COLEGIO, 8 Y 10
VILLANUEVA Y GELTRÚ

CAPÍTULO IV

RÉGIMEN DE LA ASOCIACIÓN

Art. 14.º La dirección y administración de la entidad estará encomendada a la Junta Directiva.

Además actuarán un Consejo de Administración y una Sección Sportiva, con las atribuciones que en el apartado correspondiente se les asignará.

DE LA JUNTA DIRECTIVA

Art. 15.º Estará compuesta de Presidente, Vicepresidente, Secretario, dos Vicesecretarios, Tesorero, Contador, Bibliotecario y tres Vocales, uno para cada una de las ponencias de Conferencias, Excursiones y *Boletín*.

Art. 16.º Para la elección de los individuos que han de integrar la Junta Directiva, deberá procederse de la siguiente forma :

Caso de elección total de la Junta. — Nombrar los individuos necesarios en votación secreta, y de éstos, en una segunda votación, nombrar el Presidente.

Caso de elección parcial de la Junta. — Nombrar en primera votación secreta los individuos por el número de vacantes que haya, y de entre éstos y los no salientes, en segunda votación, elegir el Presidente.

en caso de incumplimiento ser excluido de la Asociación; el afectado podrá apelar a la primera Junta General que se celebre.

CAPÍTULO III

DE LAS JUNTAS GENERALES

Art. 11.º Cada año se verificará, en el mes de enero, Junta General ordinaria de todos los asociados para discutir y aprobar la siguiente orden del día :

Acta de la sesión anterior.

Aprobación de cuentas.

Elección de los individuos de la Junta Directiva que deben ocupar los cargos vacantes y reglamentarios.

Asuntos generales.

Art. 12.º Siempre que la Junta Directiva lo crea conveniente o sea solicitado por la cuarta parte de los señores socios residentes, convocará aquélla, con ocho días de anticipación, Junta General extraordinaria, expresando en la convocatoria los extremos que han de ser objeto de deliberación.

Art. 13.º Pueden tomar parte en las discusiones de la Junta General todos los socios sin excepción.

Únicamente podrán tomar parte en las votaciones los socios residentes.

CAPÍTULO I

Art. 1.º La Asociación de Alumnos Obreros de la Escuela Industrial de Villanueva y Geltrú, tendrá por objeto atender al mejoramiento de la cultura general y técnica de los asociados y de la clase obrera de la localidad, valiéndose para ello de los medios conducentes a este fin, como cursos, conferencias, veladas, visitas, excursiones, deportes, etc.

Siendo exclusiva y esencialmente cultural la finalidad de la Asociación, no puede la Junta Directiva ni los socios realizar, en nombre y representación de la misma, actos públicos de significación política o religiosa.

Su domicilio social continuará provisionalmente en el Ateneo de Villanueva y Geltrú.

Art. 2.º El régimen de la Asociación estará regulado por los presentes Estatutos, por el Reglamento interior que aprobará la Junta General, por los acuerdos de ésta, los de la Junta Directiva y los de la Junta Sportiva, debidamente autorizadas por el Consejo Administrativo.

CAPÍTULO II

DE LOS SOCIOS

Art. 3.º Los socios se clasificarán en residentes, corresponsales, protectores y honorarios.

Art. 4.º Serán admitidos como socios residentes los aspirantes que lo soliciten, reuniendo la condición de ser o haber sido alumnos de la Sección de Enseñanzas Obreras de la Escuela Industrial de esta villa o de la antigua de Artes y Oficios.

A contar de la aprobación de los presentes Estatutos, la calidad de alumno obrero se justificará mediante documento expedido por la Secretaría de la Escuela Industrial.

Serán admitidos como socios corresponsales los aspirantes que lo soliciten reuniendo la misma condición que los socios residentes, pero sin residir en esta población.

Art. 5.º Los socios residentes satisfarán una cuota anual cuya cuantía y forma de pago se determinará en el Reglamento interior.

Los socios corresponsales o los que siendo residentes pasen a serlo, podrán no abonar cuota alguna.

Art. 6.º Recibirán el título de socios protectores los individuos o sociedades que contribuyan con alguna subvención al sostenimiento de la Asociación.

Recibirán asimismo el título de socios protectores perpetuos los que contribuyan con una cuota única de cien pesetas como minimum.

Art. 7.º Las cuotas que deben satisfacer los socios protectores se determinarán en el Reglamento interior, sujetándose a las siguientes reglas :

Primera : Las cuotas de los socios protectores deberán ser siempre superiores a la de los socios residentes.

Segunda : El socio protector que pertenezca a la Sección Sportiva, contribuirá a los gastos generales de la Asociación con una cuota igual a la de los socios residentes.

Art. 8.º Los beneficios inmediatos serán solamente disfrutados por los socios residentes y corresponsales, correspondiendo a los protectores tan sólo los beneficios que puedan derivarse de los actos en corporación.

Art. 9.º La admisión de socios residentes, corresponsales y protectores, corresponde a la Junta Directiva, debiendo ésta exponerlos en la tablilla durante ocho días, por si hubiera oposición alguna a su admisión.

Será competencia de la General la de conceder el título de Socio, Vocal y Presidente honorarios.

Art. 10.º Todo socio estará obligado a cumplir las disposiciones contenidas en los presentes Estatutos, en el Reglamento interior y todas las demás que en forma reglamentaria se acuerden, pudiendo